

ustavila ČRNA MAČKA, s prstom hvaležno salutira PISATELJU in žvižgaje odvozi dalje.

PISATELJ s počasnimi, zamišljenost izražajočimi koraki stopa dalje po vrtni ulici, po kateri se naglo oddaljujeta dečka na triciklu.

K o n e c

ŠTIRI PESMI GARCIA LORCE

VLAZNO DVORIŠČE

Pajki
so prepletli lovor.

Naključje
se spreminja v sneg
in zaspana leta
se upajo strmeti
v statve, ki tkejo
večnost.

Mir je postal sfinga,
smeje se smrti,
ki poje otožno
sredi skupine
daljnih cipres.

Bršljan kapelj
openja zidove,
prežete
s pradavnimi
»usmili se nas«.

O stari stolp! Jokaj
svoje vzhodnjaške solze
nad tem resnim dvoriščem,
kjer ne šumi studenec.

Pajki
so prepletli lovor.

JETNICA

Skozi veje
omahljive
je šla devica,
bila je življenje.

Skozi veje
omahljive.
Z malim ogledalom
je odsvitala dan,
lesketanje
svojega čistega čela.
Skozi veje
omahljive.
Skozi mrakove
je šla izgubljena,
jokala je roso,
jetnica časa.
Skozi veje
omahljive.

VARIACIJA

Tolmun zraka
pod vejo odmeva.

Tolmun vode
pod zelenjem zvezd.

Tolmun tvojih ust
pod plastjo poljubov.

OLJENKA

Oh, kako resno razmišlja
plamen oljenke!

Kakor fakir iz Indije
gleda svojo zlato notranjost
in izginja v sanjah
o prostranstvih brez vetra.

Belo žareča štorclja
kljuje iz svojega gnezda
črne, goste sence
in trepetajoč odseva
v široko odprtih očeh
mrčvega cigana.

Prevedel Jože Udovič